

„Memoria” 85/2013

Apărut de curând numărul 85 (4/2013) al revistei „Memoria”, revista gândirii arestate, care încă de pe coperti ni-l înfățișează pe Monseniorul Vladimir Ghica, cel ce a fost beatificat la București, la 31 august 2013.

Două materiale, din cuprins, dintre care unul semnat de Marcel Fontaine (o conferință din 1975), ilustrează biografia „monsieniorului”, astfel numit din 1931, de către Papa Pius al XI-lea. Preot catolic, principe român, nepot de domnitor, care după o activitate diplomatică se dedică operelor de caritate în Italia, Franța până în Tokyo, Sidney ș.a. Înființează un dispensar și Spitalul „Sf. Vincent de Paul” (azi „C.I. Parhon”) – primul spital gratuit și prima ambulanță. Îngrijește răniți de război, săraci, leproși, deținuți, bolnavi. Arestat pentru „înalță trădare” în 1952, moare la 80 de ani la 16 mai 1954, la închisoarea Jilava, în urma tratamentului inuman.

Aflăm, după apariția revistei, că pe 5 noiembrie 2013 monseniorul Vladimir Ghica a devenit membru *post-mortem* al Academiei Române.

Alte două materiale sunt dedicate altor doi martiri ai închisorilor: *In Memoriam Părintelui Arhimandrit Iustin Pârvu* dintr-un interviu din 2009 luat acestuia de Stelian Gamboș, iar Radu Petrescu semnează *Preotul Cotenescu și declarația țărănilor*. Declarație adresată Tribunalului Militar București în apărarea celui care îi păstorise 37 de ani, cu dăruire, spre a nu fi condamnat. Preotul fusese și deputat, sprijinise mișcarea de rezistență „Haiducii Muscelului”. Legat fedeleș, la 63 de ani, în 1949 intră în închisoare, lăsând pe drumuri soția și trei copii. Pensie nu primise că era „chiabur”.

George Cușa ne familiarizează cu poeziile de detenție ale poetului *Nicolae Catană*, care memorându-le la Gherla, Canal, Aiud le-a publicat abia în 2001 în volumul *Dialog cu neantul în capitolul Temnița – 45 de poezii (Balada Canalului morții; Balada gropii de var; Cântec pentru lanțurile de la picioare ș.a.)*.

Sorin Popescu și Tudor Prelipceanu reamintesc de *Ion N. Fișescu eminent profesor de drept comercial*, cu studii la Roma și Berlin, fost ministru al Economiei Naționale (1942-1943), condamnat la 8 ani pentru „crime de război”, întemnițat la Sighet în 1946; Cicerone Ionițoiu sub titlul *Țară de martiri* ne sfătuiește să nu-i uităm pe cei exterminați în temnițele comuniste. Memoria lor se poate păstra prin monumente, muzee, plăci memoriale și ne dă exemplul profesoarei

Ileana Silveanu (ea însăși arestată la doar 14 ani) care la penitenciarul din Timișoara a reușit să fie amenajat un minimuzeu, în celula unde au conviețuit în lanțuri 19 condamnați la moarte.

Dna Micaela Ghișescu deschide revista cu: *Despre Doctorul Constantin Angelescu (1869-1948)* și altul *Amintiri despre Mircea Carp* la apariția cărții sale *Aici Mircea Carp să auzim numai de bine*. Mai semnează materiale Claudia Florentina Dobre, Robson Bonin.

Revista este ilustrată cu lucrări de grafică executate de elevi la concursul „Ce înseamnă comunismul pentru mine?”. Trei eseuri cu aceeași tematică a concursului sunt semnate tot de elevi.

O hartă a României consemnează zeci de orașe ca locuri de suferință românească în penitenciarele comuniste și încă nu sunt toate trecute pe hartă.

Revista se încheie cu rubrica „Unde sunt cei care nu mai sunt - «Catalogul celor uciși de autoritățile comuniste” (litera G).

Ecaterina IONESCU

